

заостају за њима људи тобоже супротног табора, супротног настројења и идеологије – они који свима, и лево и десно, патетично тврде да су „антикомунисти“ и да се наводно чак и боре против комунизма, желећи да спасу овај свет од његове потпуне владавине.

Лицемерје, притворност, обмана и лукавство као да су сада постали свеопшта епидемија и обузели огромне масе људи који чине безумље, а веровати у њихову честитост и искреност у великој већини случајева постало је немогуће, јер говоре једно, а чине сасвим друго, често потпуно супротно. Тврдећи ово, ми се намерно не дотичемо сада већ сувише конкретних и безбројних чињеница, јер су оне ионако мање

то што већина савремених људи, презревши разборитост и изгубивши здрав разум, чини безумље и постаје неспособна за исправну оцену свега што се догађа, судећи о свему пристрасно, под углом своје сопствене тачке гледишта, у потпуној зависности од свог духовно нездравог настројења.

Али живот, који сваким даном постаје све злослутније мрачан, и сам сведочи о исправности наших тврдњи, а такође и о томе да се сва древна пророчтва сада необично тачно испуњавају, у пуном смислу речи – пред нашим очима, што разумеју само они који су још способни да то виде и који сами још не чине безумље и не покушавају, као неки, да ватрено и са необузданом жустрином тврде да је све у свету сјајно и да све иде

Бог те воли чак и кад постајеш блудни син. И тада немаш вредност у Његовим очима зато што си добар или лош, већ зато што си дело Његове љубави, што си дело Његових руку. Имаш вредност и идеш путем на којем се бориш и војујеш. И Бог ти не суди, зато што зна да је оно што си данас – само тренутак, извесна етапа у твом животу, а можда и искушење које превладаваш, и зна да покушаваш да се поправиш. Не успева ти, али те Бог свеједно воли. Ти си попут сликарског платна које Христос гледа и види како се трудиш да сарађујеш с Његовом благодаћу, да узмеш Његову кичицу и са сликаш Његов лик у свом срцу, лик Божији, лик Христове љубави. Али не можеш. Чиниш грешке: овде направиш мрљу на платну, овде бришеш оно што си замазао, овде све преокрећеш наглавачке. Знаш да си данас погрешно. Али знам да је твоје платно још увек у процесу стварања и не доносим никакве закључке о теби. Поштујем те. Не поредим те ни са ким, — каже Бог. — Не подсећам те на то да имам свеце, анђеле и арханђеле, да је поред Мене Богородица, Која има изванредну душу и предивно срце. Не прекоревам те, не говорим: а зашто си ти овакав или онакав?» Не. Бог то не говори. Он нас не пореди. Он воли сваког.

архимандрит Андреј (Кононис)

или више свима познате, али често изазивају различите, па и сасвим опречне оцене – управо за-

својим током, сасвим нормално и природно: путем несумњивог „прогреса“.

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ВАСКРСЕЊЕ

ШЕСТА НЕДЕЉА ПО ДУХОВИМА

икона пресв. Богородице Млекопитатељница

св.муч.Јакинт, св Анатолије, патријарх Цариградски

Мтл. 9, 1 -8, зч. 29; Рим. 12, 6 - 14, зач. 110.

митрополит вишгородски и чернобилски Павле, настојатељ
Кијево-Печерске Лавре

ПРОПОВЕД НА 6. НЕДЕЉУ ПО ДУХОВИМА

Телесна ослабљеност је парализа која потпуно ломи човека и он не може да мрдне ни руком ни ногом. Ко је видео таквог човека или имао додир са њим, познато му је како овај страда.

Али постоји и душевна ослабљеност, када сила страсти и грехова у човеку гуши ту истину, која се у његовом срцу налази од тренутка светог Крштења. Душа таквог човека, јесте управо слика ослабљеног. Она нема нити снаге нити храбрости. Можемо рећи да су стања и телесне и духовне ослабљености последица греха.

Дакле, људи су чули о великом Човеку, који је чинио предивна дела, и донели му ослабљеног. Али он је био тако ослабљен, да се чак није ни могао сам обратити Спаситељу молбом за исцељење. Јеванђелисти Марко и Лука, чак сведоче о томе да су они који су са постелојм донели овога човека, растурили кров куће у којој је Исус проповедао, да би болесног спустили на средину собе, јер је

било толико много народа да је било немогуће ући на врата. Донели су га, верујући да ће га Исус исцелити.

Када је Исус угледао тога ослабљенога, рекао је: „Не бој се чедо, опраштају ти се греси твоји“. Спаситељ је знао да су страдања овога човека била Божија казна за његове грехе.

На свеопште чудо, болесник је тренутно потпуно оздравио, и пошао кући, узевши своју постељу. Десило се чудо, које је потврдило да одевени у силу Божију, Христос, није узпразно рекао ослабљеноме: „опраштају ти се греси твоји“.

Ове су речи и данас тако савремене и веома конкретне за душу сваког човека. Сви смо ми огрезли у грехове. Све болести које човека сналазе настају од заражености душе грехом.

Сећајући се библијске историје Старог и Новог завета, видимо да након што су наши праоци Адам и Ева сагрешили, спало их је мноштво невоља, телесне болести, духовно и телесно слепило,

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

раслабљеност. Разноразни греси које је човек починио у току свог живота дају на знање о свом присуству. Откуд све ове несреће у свету? Откуд сиромаштво и немаштина? Од греха. Откуда стид од наготе? Од греха – сагрешили су и почели су да се стиде.

Какав је био човек пре него је сагрешио? Био је спокојан, здрав, весео, сретан, без икаквих потреба и туговања.

Сагрешио је и земља је почела да производи коров, почели су земљотреси, буре и громови, жене

Често је болест последица греховног живота, али понекад Господ шаље човеку болест због његових грехова да би се човек замислио, пробудио од греховног сна и да би макар мало усмерио свој поглед ка Творцу. Тешко томе човеку који покушава да живи без Бога и нада се на земаљске заштитнике. Они му не могу ништа помоћи, ма колико се трудили. Увек морамо да имамо на уму то да уколико само са вером, сакрушењем о гресима, и одлучношћу да исправимо свој

Христова наука је наука о томе како се зауставља трулеж у човеку, или другим речима: како се човек може, још за овога живота, васкрснути из мртвих.

Бити хришћанин у правом смислу, значи дивовски напор на очишћењу срца свога и ума свога од злих помисли. Очистити себе од злих и нечистих помисли, овога корена свију зала, био је циљ свих великих подвижника, печерника, безмолвника.

Прва и основна врлина право хришћанина је да не буде искључиви и ускогруди родољуб који велича сопствену нацију, а мрзи и презире све остале.

Живот са хришћанског гледишта је у основи оптимистичка трагедија. И хришћанство види мутне облаке који обавијају људски живот, али оно види и бриљантну небеску светлост, која се пробија кроз те трагичне облаке.

свешти владика Николај Жички

су почеле у мукама да рађају децу, људи су почели да се сусрећу са болестима, сенилношћу, смрћу. Ето до чега нас доводи грех.

Беспристрасно обратите пажњу на коју било страст у нашој души. Како само ове страсти понижавају, растројавају и обезличују човека и његово здравље. Да ли завист, гордост, шкртост допуштају човеку да мирно заспи? А зар то не утиче на здравље? На тај начин болест и грех су повезани очигледном, природном везом.

живот, исповедимо посредством духовног оца Господу своје грехе – само ће нам тада чаша Господња бити на мир и радост, здравље и весеље.

Исцељење душе, а такође и тела, настаје тек након опроштења грехова. Несумњиви знак да су греси опроштени јесте то да човек реално осећа промену у души, и из стања духовне слабости прелази у стање снаге и силе, када његова душа уз помоћ Божије благодати побеђује страсти и

господари над телом.

Колико су само узвишене Тајне (исповест, причешће, литургијско сабрање), које нам је Господ даровао да би могли да искупимо своје грехове, колико нам само помажу! Зато треба да се замислимо над речима: опраштају ти се греси... Могу ли сви да опраштају грехе људима?

Данас разноразни секташи говоре да се може и треба исповедати свакоме човеку. То није тачно. Није Господ свима даровао ту власт. Након свога васкрсења он ју је предао Апостолима, а кроз Апостоле – епископима и свештенству канонске Цркве. Велика је и спасоносна благодатна сила која делује у тајни покајања кроз епископа и свештеника.

Опроштај грехова човеку који се искрено и простосрдачно каје за њих, жали због грехова и обећава да их више неће чинити, свештеници не дају својом влашћу, већ влашћу даном им од Бога у тренутку хиротоније (или рукоположења). Радост у општењу са Богом, предали су нам Апостоли у светој Тајни Евхаристије.

Молимо Господа да би нас сачувао у оној Апостолској Цркви, коју су апостоли напојили својим трудима, мудрошћу, учењем, Христовим благословом до данашњег дана. Молим Вас, будите једно, као Христос и Његови Апостоли. Будите мудри, као они Апостоли, који су дали живот за Христа и за нас. Чувајмо Православну веру. Амин.

архиепископ Аверкије (Таушев)

СВЕТ БЕСНИ

Настаће време када ће људи беснети, а ко не бесни говориће му: „Ти лудујеш зато што не личиш на нас“.

Тако је гласило једно од веома старих предказања о ономе што ће се збивати на земљи кратко време пре свршетка века. Већ су се многа древна пророштва испунила и настављају да се испуњавају пред нашим очима.

Не испуњава ли се сада већ и ово пророштво?

Јер оно што се сада збива у свету не може се објаснити друкчије него као сеопште, масовно безумље, које није захватило само мали број људи. И то у свим областима савременог живота, коме је сасвим стран здрав ра-

зум, потпуно понижен као Божији дар човеку, по коме се он и разликује од бесловесних и неразумних створења. Тако је у личном животу, тако у породичном, друштвеном, политичком, државном, па чак и у духовном, црквеном.

Све се окренуло наопачке. Црно називају белим, а бело – црним, светлост називају тамом, а таму – светлошћу, истину називају лажу, а лаж – истином, добро називају злом, а зло – добром... А то не чине само очигледни и отворени атеисти богоборци, који себе називају комунистима и у којима су многи наивни људи склони да виде главно и, малтене, једино зло савременог живота. У свом стварном безумљу нимало не